C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.1r-408/23 Judecătoria Bălți (sediul Fălești)

Judecător Lilia Trocin

D E C I Z I E
În numele Legii

14 februarie 2024 mun.Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

Avînd în componenţa sa:
Preşedinte de complet, judecător Ion Talpa
Judecătorii Svetlana Șleahtiţki și Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura r-lui Fălești, Daniela Chiriac declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 27.11.2023, pe cauza penală în privința lui:

Zîcu Constantin *****, născut la *****, anterior condamnat prin:

- sentința Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni din 09.06.2022 în baza art. 264[1] alin. (4) Cod penal, la 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității, care a executat-o până la 08.08.2022 (f. d. 64);

- învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod Penal.

Termenele de judecare a cauzei:

1. Instanţa de fond: 14.13.2023 – 27.11.2023.
2. Instanţa de recurs: 18.12.2023 – 13.02.2024.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinînd cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 27.11.2023, Zîcu Constantin ***** a fost recunoscut vinovat în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(4) Cod Penal şi în baza acestei Legi i s-a aplicat pedeapsa penală sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni.

Potrivit art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate lui Zîcu Constantin, fiindu-i stabilit un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a obligat Zîcu Constantin în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probaționale.

Astfel, pedeapsa stabilită nu se va executa dacă în perioada de probațiune Zîcu Constantin nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a aplicat în privința lui Zîcu Constantin, măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării, care va înceta de drept la devenirea sentinței definitive.

Corpul delict - un CD pe care este stocată înregistrarea video din 22.02.2023, în care a fost înregistrat refuzul de la testarea alcoolscopică a lui Zîcu Constantin şi trei poze de la faţa locului, fiind păstrat la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

2. Pentru a pronunţa sentinţa, prima instanță, *în fapt,* a constatat că Zîcu Constantin ***** la 22 februarie 2023, aproximativ la ora 22:55, nedeţinând permis de conducere pentru categoria de autovehicul pe care îl conducea, conştientizând caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale intenţionate, a urcat la volanul automobilului de model „BMW Seria 5”, cu numărul de înmatriculare „*****” şi a condus acest autovehicul, iar în timp ce se deplasa pe traseul G58 km.42, Păscăuţi-Călineşti- Făleşti, acesta nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport şi a provocat un accident rutier cu caracter neînsemnat.

Ulterior, fiind cercetat accidentul rutier, conducătorul Zîcu Constantin a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, iar fiindu-i propusă de către angajaţii INSP, efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, acesta, contrar prevederilor pct. 5 lit. c) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, care stipulează că „ Testării alcoolscopice, la decizia poliţiei sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun... persoanele implicate în accidente în traficul rutier, cu excepţia accidentelor grave soldate cu traumatizarea sau decesul persoanelor”, acesta expres s-a refuzat de efectuarea testării alcoolscopice. În continuare, fiind condus la IMSP SR Făleşti, contrar prevederilor art. 33 alin. (3) lit. c) din Legea privind siguranţa traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007, care stipulează că „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare ”, acesta a refuzat să se supună examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei şi de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Prin acțiunile sale intenționate, Zîcu Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(4) Cod penal cu următoarele indici calificativi: *refuzul, împotrivirea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical de către persoana, care nu deține permis de conducere.*

3. Sentința de condamnare în latura pedepsei penale, a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura raionului Fălești, Daniela Chiriac, cu solicitarea înăspririi ei, prin stabilirea pe art. 264/1 alin. (4) Cod penal – șase luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea recursului declarat, acuzarea a menționat, că pedeapsa stabilită de instanță fiind una inechitabilă și incapabilă să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, odată ce inculpatul nu este la prima abatere de legea penală, anterior fiind condamnat inclusiv pentru fapte analogice, săvârșind noua infracțiune.

Astfel, prin sentinta Judecatoriei Drochia, sediul Glodeni din 09.06.2022, Zîcu Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Suplimentar, a atras atenția, la circumstanțele în cadrul cărora a fost identificat faptul că Zîcu Constantin a săvîrșit infracțiunea incriminată și anume în situația că acesta a comis un accident cu caracter neînsemnat.

În opinia acuzării, pedeapsa penală aplicată inculpatului Zîcu Constantin prin sentinta recurată nu va avea influența necesară în vederea corectării comportamentului inculpatului pe viitor. Or, practica ultimilor ani denotă că genul de infracțiuni, care fac obiectul de examinare în prezenta cauză penală, se află în creștere și „ *loialitatea ''* cu care statul prin intermediul organelor sale pedepsește aceste fapte infracționale, generează comiterea a asemenea infracțiuni și pe viitor de către cetățeni. *(prevenție generala).*

Procurorul-recurent a specificat, că imposibilitatea de a se abține de la încălcarea repetată a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate, constituie o lipsa de responsabilitate totală a inculpatului Zîcu Constantin pentru viata sa și a celor din jur și prezintă un pericol social sporit care vor culmina cu pierderea de vieți, urmări care pot fi evitate numai prin stabilirea obligatorie față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare.

4. Conform prevederilor art.447 alin.(1, 2) Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Pînă, la examinarea cererii de recurs, participanții la proces, nu au depus referință.

5. Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul ca nefondat urmează a fi respins.

Colegiul îşi va întemeia soluţia reţinută în baza art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală conform căruia, *(1) Judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

6. În motivarea soluţiei reţinute pe caz, Colegiul ţine să menţioneze că, cauza penală în privinţa inculpatului Zîcu Constantin de către instanța de fond a fost judecată în temeiul art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate în corespundere cu alin. (3) a normei indicate de către inculpatul Zîcu Constantin prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.

Instanța de fond, chestionând inculpatul Zîcu Constantin în ce privește recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin.(4) CPP, prin încheierea protocolară a admis cererea inculpatului pe motiv că din probele administrate, rezultă că fapta este stabilită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz.

Inculpatul Zîcu Constantin depunând în instanța de fond declarații consecvente referitor la faptele comise, a recunoscut pe deplin vinovăția imputată de comitere a infracțiunii.

7. Făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt şi de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, Colegiul ajunge la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Zîcu Constantin, în baza art. 264/1 alin.(4) Cod penal în prezența indicilor de calificare: *refuzul, împotrivirea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical de către persoana, care nu deţin permis de conducere.*

Ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul

sentinței de condamnare, Colegiul conchide inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte sentința nu a fost atacată.

Concomitent, Colegiul conchide asupra legalității sentinţei adoptate pe caz de către prima instanţă şi în latura pedepsei stabilite inculpatului Constantin Zîcu.

8. Colegiul constată, că sentința instanței de fond nu a fost contestată în latura stabilirii circumstanțelor de fapt ale cauzei și nici în latura încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Zîcu Constantin, partea acuzării, exprimându-și dezacordul doar cu soluția instanței în partea aplicării la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal – *condamnarea cu suspendarea executării pedepsei închisorii.*

În acest aspect, se reţine în doctrina penală, în cazul săvîrşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acţiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării operaţiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancţiunea articolului din Codul penal în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Respectiv, Colegiul penal apreciază ca nefondate solicitările înaintate în acest sens de către partea acuzării, prin prisma materialelor cauzei penale, instanța de recurs ajungând la concluzia, că prima instanță justificat a aplicat inculpatului pedeapsa penală sub formă de șase luni închisoare, cu suspendarea condiționată, în temeiul art. 90 Cod penal, a executării pedepsei închisorii, pentru perioada probațiunii de 2 (doi) ani, pedeapsa numită inculpatului C. Zîcu fiind una proporțională și echivalentă faptei comise, contribuind efectiv la conștientizarea de către el a faptei comise, prevenind comiterea lor pe viitor, fiind un remediu efectiv pentru restabilirea echității sociale între valorile sociale afectate de acțiunile inculpatului și restricțiile impuse prin lege.

9. Din perspectiva celor enunțate, Colegiul penal atestă că dispozițiile art.75 alin.(1) şi (2) Cod penal, care stipulează că, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea*

infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În aceeaşi ordine de idei, se mai remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanţa de judecată trebuie să ţină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia, de aceea persoanei recunoscută ca fiind vinovată trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Conform art.61 Cod penal*, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului şi se aplică persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea acestuia, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni, atît din partea condamnaţilor, cît şi din partea altor persoane.*

Sub aspectul prevederilor legale enunţate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă cînd impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blîndă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvîrşirii de noi infracțiuni.

Pentru comiterea infracțiunii implicit speței în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal, legea prevede următoarele pedepse: *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.*

10. Respectiv, solicitarea acuzării de a aplica față de Zîcu Constantin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(4) Cod penal, a pedepsei penale cu închisoare se dovedește a fi neîntemeiată.

Astfel, instanţa de recurs, consideră necesar de a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind excluderea dispoziției art. 90 Cod penal și ca urmare executarea reală a pedepsei în condiții de penitenciar, or, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea integrală a vinovăției atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond.

Potrivit certificatelor anexate la lucrările cauzei, inculpatul C. Zîcu, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a comis o infracțiune, care potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, se clasifică ca o infracțiune ușoară.

Deși, anterior a fost supus răspunderii penale prin sentința judecătoriei Drochia (sediul Glodeni) din 09.06.2022, prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat pe art. 264/1 alin. (4) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității, respectiva pedeapsă, conform informației oferite de către Biroul de probațiune Glodeni, a executat-o efectiv și integral, la data de 08.08.2022, în temeiul art. 275 alin. (1) lit. a) Cod de Executare, fiind exclus de la evidență (f.d. 64).

Colegiul penal consideră, că categoria și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului Zîcu Constantin au fost apreciate rezultând inclusiv și din recunoașterea de către ultimul a vinovăției în comiterea faptei imputate, exprimată prin solicitarea judecării cauzei conform procedurii simplificate (în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale), căința sinceră și regretul față de acțiunile săvârșite.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către procurorul-recurent în ceea ce privește blândețea pedepsei aplicate prin sentință inculpatului Zîcu Constantin, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei, motivîndu-şi suficient soluția luată sub aspectul aplicării prerogativelor art. 90 Cod penal în privința lui Zîcu Constantin.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului C. Zîcu în săvîrşirea unei infracţiuni, acestuia, în temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod Penal, îi revine obligaţia de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul organului competent – organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul inculpatului. Iar, în caz că vor fi încălcate de către C. Zîcu a condițiilor pedepsei stabilite, suspendarea condiționată poate fi anulată, cee ace încă odată confirmă prezența unui anumit grad de severitate al acestei pedepse condiționate.

11. Generalizând cele menţionate mai sus, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de acuzare în recursul declarat sunt neîntemeiate, fapt ce determină concluzia de respingere a acestuia ca nefondat, cu menținerea, sentinței instanței de fond, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul procurorului în Procuratura r-lui Fălești, Daniela Chiriac declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți (sediul Fălești) din 27.11.2023, pe cauza

penală în privința lui **Zîcu Constantin** *****, se respinge ca nefondat cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată la data de 14.02.2024.

Preşedintele completului,
judecător

Judecătorii